

ಬನವಾಸಿ ವೆಂಕಟೇಶ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬನವಾಸಿಯಿಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕ ಪರಕಟಿಸಿದ್ದು 'ಕಾವಡಿ' ಎಂಬ ಒಂದೇ ಸಂಕಲನವನ್ನು. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ 150ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಂಪ್ತು ಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

బంగళీయల్ని వ్యాధిమిక తీక్ష్ణ జం ముగిసి శీరసియల్లి పిడ్జూన్ పదవి పడేదు అంచె మత్తు తంతి ఇలాపటియల్లి గుల్చిగ్ దల్లి వ్యక్తి ఆరంభ. సేనేయల్లి వారంటో అఫిసరాగి కాత్సీర, దిల్లి, నగాపుర హిగే ఉత్కర భారతదల్లి సేవ సల్లిసిద్దారే. నంతర టీలికమ్మునొహణ్ణు ఇలాపటియల్లి ఆధికారియాగి సేరి ముంబయి, బింగళూరు, కోలారాపెట్లల్లి కేలస మాడి, ముఖ్య లేఖాధికారియాగి ఉప మహాపుంధకర వేతన తేఱియల్లి నివృత్తాగి, సద్గు బింగళూరుల్లి వాసవాగిద్దారే. కేన్డ దెడ వ్యమువు నియతకాలీకాగళల్లి కథగల్లు ప్రశ్నపాపివే.

‘ನಕ್ತ ನುಂಗುವ ಸಮಯ’ ಅವರ ಮೊದಲ ಧಾರಾಖಾಹಿ

ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು.

‘నాను చెక్కివనద్దగింద నోడిడేనే, ఈ మనే యావ గోడేనో యావ మరమత్తెన్ను యారూ మళ్ళీలు. హోడ చెక్కిగాలదల్లి, నమ్మ అడుగేమనేగే తాగి హణ్ణు తరకారి సరియో ఒందు కోణేయిత్తుల్ల, అద్ద సేసిబిట్టోరే అల్పే లొట్టే లాపయోగిసిబహుదు అంత బకులు సలవే కోట్టు. నాకిదియేత్తరద వోటుగోదే. హేగూ మట్టిందు; నావే నాకు అంతా ఆనంద మత్తే అడుగే దేవణ్ణ సేరి మేలిన కష్టహలగే ఎఖిసి పికాసియింద అగియోకి శుయ చాడిదారె. మణ్ణిందాయు అదేను ఈ కాలద ఇట్టగోగింగ గణ్ణియుత్తు. అంతు అధిక కేడిగిద్దు, ఒందు మణ్ణు తుంబిద కుదికి చొరు బిద్దు నన్న కాల కడే లురుళ్ళకోండు బంతు. ప్రతీక గోడే తేగయోదక్కే బరోబిరి అధి దివసానే పిడత్తు. ఆ కాలద్దు కెల్ల; సుమ్మే అల్లు’ మాతు నిల్చిదివరు మనేయల్లేలు అభిమానదింద ఒమ్మే కణ్ణు హరిసిదచు. ‘కుదికి చొరిగి ఏనోలో లోకద చొరు అంటికోండుల్గా అనిద్దుక్కే అదన్న ఎత్తికోండే. అద్దల్లి కంచినదు కేలవు, వాళేదు బంగారద్దు ఎరడు సిక్కిదువు.’ గంచింద నాకారు వస్తుగణన్న ఆరిసి ఎదురిన టీపాయి మేల్కిరు.

ಪಾಂಡುರಂಗ ಶಾಂತಾರಾಮ ಅವನ್ನು
ಕಾರೆದಿದ್ದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು. ತಾಪುದ ನಾಟ್ಯದ
ಮೇಲೆ ಬಸವ ಮತ್ತು ಅಂತಹದಂತೆ ಕಾಣಿವ
ವಸ್ತುವಿನ ಚಿಕ್ಕಾರವಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ನಾಟ್ಯದ
ಮೇಲೆ ಸಿಂಹದ ಮೂಗುಬಾಯಿಯೋ ಅಭಿವ
ಸೂರ್ಯನೋ ಅನಿಸುವ ಮುದ್ದೆಯಿತ್ತು.
ಮೌನವಾರಿಸಿತು. ಇಂಧರೂ ಮಕ್ಕಳ ಅವನೆಲ್ಲ
ಪರಿಷ್ಕಾರಿಸುತ್ತ ಯಾವುದೋ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ
ಮುಳ್ಳಿದರು.

‘ಅಪ್ಪು, ಈ ಮನೆ ಪೂರ್ವ ಮಣಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದ?’
ಪಾಂಡುರಂಗ ಕೇಳಿದ.

‘ನಿಸ್ಟಂದೇಹ. ಸಾವಿರದ್ದೆನಾರು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ
ಹಳೇದು ಈ ಗೋಡೆಯೆಲ್ಲ. ತಲೆಮಾರಿಂದ
ಈ ಮಾಹಿತಿ ಒಬ್ಬಿಂದೊಬ್ಬಿಗೆ ಹರಿತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನೆಲ್ಲ ಬೆರಸಿ ಮಣಿ ಹದ ಮಾಡತಿದ್ದೋ. ಕಲ್ಲಿಗಿಂತ ಗಟ್ಟಿಯಿರತದೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು.’

‘ఎల్లా గోడిగఁలు మరాగింత
దప్పివేయేనో...’ శాంతారామ
ఎరడో క్షేగళ్లి యావుదో ఆకారపన్న
కట్టిపోయిలేది. ఆములే ‘నావేసొలు
అడువుదు ఓదువుదు ఇదరట్లే కళీచుబిట్టివు
నంతు లాద్యోగ హిడు హోర్గి
హోరిబిట్టివు. మనేలి నోడోయిదు
ఒకళా ఇదే అనిష్టిదు...’ లూహయి
కళీచుహేఁగువంతిధ్వ మగన్ను నేరెడు
దేశ్శతరిగే పనో ఆసి ‘ఆగ్నేలు కచ్చు
సిమెంట్లోత్తు? ఎల్లా మళ్లీయి?’ యోచనను
దికు బద్దిశయితిసిద్దరు.

‘...ಅಪ್ಪಾ, ದೇಶ್ಯತ ಅಲಂದರೆನಿದು? ಸಾಮಂತ
ಅಥವಾ ಪಾಳಿಯಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು? ಹಿಂದಿನವರು?’ ಹಿಂದಿಯವ
ಕೇಳಿದ. ‘ಅದು, ‘ದೇಶಾಮಾತ್ಕ’ ಅನ್ನೂ
ಶಬ್ದ. ಅದುಗರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ದೇಶ್ಯತ ಅಯ್ಯು
ದೇಶಾಮಾತ್ಕ ಕರಂಬ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ರಾಜುವೇದ್ಯರಿಗಿಂದ ಪದವಿ. ನಮ್ಮ ವಂಶದವರು
ಪುತ್ರಾತ ರಾಜುವೇದ್ಯರು. ರಾಜರ ಆಸಾನ್ ದಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿರಿದ್ದು. ಪ್ರಥಾನ ಅಂದ್ರೆ
ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿ, ತಂತ್ರಪಾಲ ಅಂದ್ರೆ ಸೈಕೆರಿ
ಹಾಗೇ ದೇಶಾಮಾತ್ಕ. ಕಡಂಬರ ಆಳ್ಳಿಗೆಲ್ಲ
ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಂದ್ಯೋ ಜನ ಬಂದು ಇಲ್ಲ ನೇಲನಿಂತು. ನಮ್ಮ
ಮೂಲ ನರ್ಮದಾ ತೀರದ ಪೈರಣವಾಗಿತ್ತು ಅಂತ
ಹಿಂದಿಯರು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದ ನೇನಿಂದೆ’.

‘ನಮ್ಮ ವಂಡವಯರ್ಹೇ ಹೈ ಶಾಸಕರ್
ಅತ ಇಗ್ನೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೇಲಿದಾರೆ ಅಂತಿದ್ವಿ.’
‘ಹೌದು. ಆದ್ದೆ ಅದೂ ನಮ್ಮ ಮಾಲ
ಉಪಾಧಿಯಲ್ಲ. ಹೈಶಾಂದಿಂದ ಹೋದ್ದೀಲ್ಲ.
ಅವರು ಹೈಶಾಕರ್ ಆಗಿಬಾಹುದು. ಹೈಶಾದ
ಹೆಸರೆ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಥಮಪುರ ಅಂತಿತ್ತು ಅಂತಾರೆ.
ಬಿಡು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾವಚಜರು ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೇಲಿಸಿದ್ದು
ಷಣಿಲ ಅದು ಸಾವಿರ ಪ್ರಕಾಕ್ರಿ ಹೊದಲ್ಲ.’

‘రాజుత్తయ అందే నావు
ఉరులొళగిబేసిత్తు. ఇదు హోరగాయ్య.’
‘పెద్దరాగిదక్కే చైవద గిదములైకేగలు

ବେଳୁକୁ ଅଦନ୍ତ ବେଳିକୋଳ୍ପିଲୁକ୍ଷେ ଏକରୀଗଟ୍ଟେ ଜାଗ
ବେଳୁକୁ ରାଜାଙ୍କାଳିତ ଅଦନ୍ତ ଶଲ୍ଲି ଜନାମୁ
ହାତି କୋଣ୍ଡିତୁ ଶଲ୍ଲି ନେଇଥିଦୁ କୁଦୁରେଖଳୁ,
କୁଦୁରେଖାଦିଖଳୁ ଶଲ୍ଲିରୁକ୍ଷେ କରୁଥାଇଲୁ
ଜନ୍ମି ହେଲିନ ମହଦେଲିହେ ନିତରଦ
ରାଜମୁନେତନଗଳୁ ଭୃତ୍ୟ ବେଳିଯେଠେ ଜାଗଵନ୍ତୁ
ଜନାମୁ ହାତିକୋଣ୍ଡ ତାମୁପତ୍ରଦିନ ଶଦନ୍ତ
ଲାକିଶୁଭକାମୁ ନିନ୍ଦାଜ୍ଞ ସହ ଆଯୁଵେଦ
ପୈଦ୍ଧରାଇଦୁ ଗୋତ୍ରା ?

‘ನಮ್ಮ ವಂಶಸ್ಥರು ಬಹಳ ಗಳಿಸಿರಬೇಕು ಹಾಗಿದೆ...’

ದೇಶ್ಯ ತರಿಗೆ ಆಗಿದ ಮನ ಆಲೋಚನೆಯ ಧಾಟಿ ಸಣ್ಣಕೆ ಆತಕ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 'ನೋಡು ಪಾಂಡುರಗ್, ರಾಜಾಶ್ರಯ ಅಂತೇ ಸಪ್ತ ಸಹವಾಸ ಇದ್ದಾಗೆ. ಕೊಡಗು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ, ಹಾಗೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದು ಮನಸು ಕೆಟ್ಟರೂ ಸಾಕು, ತಪ್ಪ ಕಲ್ಪನೆಯಾದ್ದು ಸಾಕು; ಹೆಡೆಯಿಪ್ಪಳಿಸಲು ಕ್ಷಣಿವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಿನಂತೆ ಅಲ್ಲ; ರಾಜನ ಮಾತ್ರ ಕೊನೆಯ ತೀವ್ರ. ನೂರಾದು ವರಕೆಯಿಪ್ಪ ಜಮಿನು ನನ್ನಜ್ಞನ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇತ್ತು. ಅದ್ದೇ ಇನಾಮು ಜಮಿನು, ರಾಜರು ಕೊಡುವ ಬಹುಮಾನ ಮುಂತಾದ್ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಅಂತಿಗೆ ತಕ್ಷ ಕರ್ಮಾ ಇದ್ದಿತ್ತು. ಚೈವಧ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆಗ ಗಳಿಸಲು ಅವಕಾಶಿತ್ತೋ ನನಗೆ ಗೈತ್ತಿಲ್ಲ.'

‘ಪಾಂಡುಗಣ್ಣಿ, ನೀನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿಸಿನೇಸ್ ಶರುಮಾಡುವಾಗ ಹತ್ತೆಕರೆ ಗದ್ದಿ
ಮಾರಿದ್ದು ಅಂತ ನೆನಪು’ ಶಾಂತಾರಾಮ ಹೇಳಿದೆ.

ಪಾಂಡರಂ ತಮ್ಮನು ಮತ್ತಿಗೆ ನೋಡಿದೆ. ಈಗ ಚಿಕ್ಕ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಒಬ್ಬಿಂದು ಅನಿಸಿದ್ದೇಶ್ಯತರು ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದರು. 'ನಂಗೆ ಅದೇ ಸಮಾಧಾನನೀತಿ. ವ್ಯಾಪಾರ ಒಳ್ಳೆಯಾಗಿದ್ದಂತೆ ವಾಮನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆನೆ. ಅನಂದ ಇಲ್ಲಿ ಚೆಂದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೇಗ್ಗಿದಾನೆ. ನೀವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿರ್ದೇರೂ ಅಲ್ಲಿ ಚಂದಾಗಿದೆರ. ನಂಗೆ ಅದೇ ನಿತಿತ್ವಂ:

ಸದ್ಯ ಕಿಡಿ ಹಾರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು.
(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)